

Un futur imperfecte

Mentre una part important del cinema fantàstic de Hollywood orbita al voltant dels còmics de Marvel i DC, de superherois carregats de testosterona que salven el planeta de malvats cada cop més sofisticats, amb l'estrena de *Divergent* es consolida una altra tendència del gènere ben diferent: futurs distòpics en què joves heroïnes es rebel·len contra règims totalitaris. Una tendència encetada amb *Els jocs de la fam*, de la qual ja s'han estrenat dues pel·lícules, i que té un altre exemple remarcable en *The host*. Sorpren la quantitat de coincidències entre aquestes propostes: totes es basen en èxits literaris escrits per autores, tenen protagonistes femenines molt joves, s'ambienten en futurs imperfectes –en una terra devastada per guerres que han donat lloc a un nou ordre totalitari– i sovint la protagonista es debat entre dos amors, dos joves valents, atractius i musculosos. La fórmula d'èxit inclou molta acció, però també posa els sentiments al centre de la funció, i hi ha una mica d'espai per a la reflexió sobre les conseqüències de la deshumanització.

Escrita per l'autora nord-americana Suzanne Collins, la trilogia *Els jocs de la fam* (Edicions 62 en català) es va publicar originalment entre el 2008 i el 2010 i ha tingut una gran influència en *Divergent*. Aquesta novel·la es va publicar en anglès el 2011, escrita per Veronica Roth, que tenia llavors 22 anys. Tres anys després, l'obra ha estat traduïda a 44 idiomes (en català l'ha editat Estrella Polar /

Grup 62) i se n'han venut 16 milions d'exemplars arreu del món, segons dades facilitades per la distribuïdora del film. No és aliena a aquest èxit l'empenta d'una editorial potent, Harper Collins, i de l'estudi Summit Entertainment, que en va adquirir els drets cinematogràfics abans que es publicués.

A hores d'ara, l'èxit de vendes de la novel·la ve acompanyat del triomf a la taquilla de l'adaptació cinematogràfica, amb 139 milions de dòlars recaptats (en va costar 85). I, també cal dir-ho, de crítiques negatives: l'han suspès gairebé tots els mitjans de comunicació més importants dels Estats Units.

Divergent, que també s'estrena en versió doblada al català, s'ambienta a Chicago en el

futur i ens presenta un món dividit en cinc faccions basades en virtuts humanes: intrèpids, abnegats, amistosos, francs i erudits. En complir 16 anys, els joves han de decidir a quina facció pertanyen, segons les seves virtuts. Triss, la protagonista, sorprèn a tothom decidint-se pels intrèpids, quan semblava que seria dels abnegats.

Neil Burger, cineasta conegut per pel·lícules de perfil molt comercial (*El ilusionista*, *Sin límits*), ha dirigit aquesta adaptació, que té com a protagonista Shailene Woodley (*Los descendientes*). El seu enamorat és l'actor anglès Theo James (*Underworld: El despertat*) i la seva principal oponent està interpretada per la més veterana Kate Winslet. *

Triss (Shailene Woodley) és una altra heroïna adolescent en un futur distòpic
EONE

DIVERGENT
Direcció: Neil Burger
Intèrprets: Shailene Woodley, Theo James, Kate Winslet
Gènere: Ciència-ficció / acció
Any: EUA, 2014

CRÍTICA À.O.

Les decisions de l'adolescència

Un dels grans problemes d'una part dels adolescents és la seva incapacitat per prendre decisions que puguin marcar el seu futur i orientar el seu camí vital. Aquesta qüestió sembla que és el tema de fons que mou la saga *Divergent*, de l'autora Veronica Roth (editat en català per Estrella Polar / Grup 62), que ens parla d'un món futur en què els joves quan tenen 16 anys han d'afrontar l'anomenada prova d'aptitud que els col·locarà dins d'un dels cinc grups socials que marquen la societat del futur que prefigura la novel·la.

Neil Burger ha adaptat la primera part de la trilogia de Veronica Roth amb el desig de convertir la pel·lícula en un èxit paral·lel al de

la saga *Els jocs de la fam*. Enmig d'un futur apocalíptic, una noia haurà de superar tota una sèrie de proves per trobar la seva identitat i decidir quin és el seu veritable lloc en el món.

L'especificitat de *Divergent* radica en el seu propi títol. El món que presenta la pel·lícula està marcat per l'ortodòxia. Els personatges que no formen part d'un dels cinc grups que conformen la societat estan condemnats a ser marginats. El problema sorgeix quan una noia té aptituds per ser diferent, per no ser de cap grup i per viure de forma heterodoxa enmig d'una societat marcada per l'ortodòxia. La pel·lícula es centrarà en com la protagonista s'integra en el grup dels valents que uti-

litzen la força física per triomfar, però amb la certesa que està infiltrada.

Divergent pot funcionar com a falla sobre la unificació de la societat i la recerca del lloc per la diferència, però la seva parafernàlia està envoltada de tanta retòrica que qualsevol intent de donar volada al que s'explica resulta reiteratiu. Hi ha un aparatós treball de disseny de producció i una certa atmosfera repressiva que crea tensió. Neil Burger vol fer una pel·lícula d'acció que atrapi un públic poc exigent, que permeti certa fidelitat a la novel·la i que generi sobretot una fàcil identificació amb la lluita per la superació de la protagonista. Al final, res de nou, tot avança cap a l'obvietat. *